

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ЗВІТ
ДЕМИДОВОЇ ЛЮДМИЛИ МИКОЛАЇВНИ – ПРОФЕСОРА КАФЕДРИ
КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА № 1
НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО
ЗА 2016 РІК

1.	Прізвище, ім'я та по-батькові.	ДЕМИДОВА ЛЮДМИЛА МИКОЛАЇВНА
2.	Науковий ступінь, вчене звання, посада.	доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права № 1
3.	Тема і обсяг запланованої річної науково-дослідної роботи.	Питання ефективності кримінального законодавства (2, 0 д.а.)
4.	Тема і обсяг фактично виконаної науково-дослідної роботи.	Питання ефективності кримінального законодавства (4, 0 д.а.)
4.1.	Форма впровадження виконаних НДР (розділи монографії, підручника, навчал. посібника, наукові статті, тези та інш.).	наукові статті, тези доповідей, нарис
4.2.	Наукова новизна отриманих результатів	<ul style="list-style-type: none"> - знайшли подальший розвиток положення про методологічні та теоретичні засади кримінально-правових досліджень у частині застосування математичних знань, а також щодо критеріїв оцінювання кримінального законодавства як системного утворення; - доведена доцільність застосування методу синхронізації в кримінально-правових дослідженнях та його багатоаспектність; - сформульовані пропозиції щодо удосконалення законодавства України про кримінальну відповідальність у частині правового забезпечення відшкодування потерпілому шкоди, заподіяної злочином; - окреслені умови та підстава застосування спеціальної конфіскації майна третіх осіб; - підготовлені рекомендації щодо встановлення ознак легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом; - на підставі аналізу положень національного законодавства і міжнародних документів визначені різновиди предмета фінансування тероризму; - отримані інші результати, яким притаманна новизна і які оприлюднені в наукових працях.
5.	Участь у розробці законопроектів та проектів інших нормативних актів.	<ul style="list-style-type: none"> - особисто розроблено ініціативний проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо відшкодування потерпілому шкоди, заподіяної злочином)», який з пояснювальною запискою і порівняльною таблицею направлено до Комітету з питань правового забезпечення правоохоронної діяльності Верховної Ради України. шкоди. Пропонується в КК України статтю 59 доповнити частинами 4 і 5 у такій редакції: «4. Суд при призначенні покарання у виді конфіскації майна вирішує питання про відшкодування потерпілому

		<p>шкоди, заподіяної злочином.</p> <p>5. При відсутності у винного іншого майна, на яке може бути звернуте стягнення, за винятком указанного в частині першій цієї статті 59, з його вартості відшкодовується потерпілому шкода, заподіяна злочином, а частина, яка залишається після цього, обертається у власність держави» (Демидова Л.М.; направлено 27.10.2016 р.).</p>
5.1.	Участь у підготовці законопроектів (кодексів та інших законів).	- підготовлено Концепцію запровадження кримінального проступку в національне законодавство (Демидова Л.М., Борисов В.І. Тютюгін В.І.); направлено Генеральному прокурору України.
5.2.	Рецензування (підготовка експертних висновків) проектів законів та інших нормативних актів.	<p><i>За дорученням керівництва Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого, НАПрН України, НДІ вивчення проблем злочинності ім. академіка В.В. Сташиса НАПрН України підготовлені:</i></p> <p>1. Для комітетів Верховної Ради України на запит Голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Кожем'якіна А. А:</p> <p>– науково-правовий висновок щодо Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення ролі громадянського суспільства в боротьбі з корупційними злочинами» (у частині внесення змін до ст. 359 Кримінального кодексу України) У висновку зазначено, що зміна ст. 359 КК цим Законом є науково не обґрунтованою. Закон у частині такої новели не відповідає інтересам суспільства, а створює нові корупційні ризики і правове підґрунтя для поширення суспільно небезпечних корупційних діянь, що вже не будуть визнаватися злочином. Було запропоновано виключити із зазначеного Закону відповідну частину, яка стосується внесення змін до Кримінального кодексу України, а також змінити редакцію ст. 195⁵ Кодексу України про адміністративні правопорушення в частині незаконного придбання спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації шляхом виключення з диспозиції такого діяння. (Л. М.Демидова) (не вийшло до звіту за 2015 р.);</p> <p>- зауваження та пропозиції до проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України (щодо уточнення відповідальності за вчинення злочинів проти волі, честі та гідності особи)» (реєстр. № 5034) на лист голови Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності А. Кожем'якіна (вх. № 184-01-23 від 19.09.2016 р.) та електронну версію пакету матеріалів законопроекту, розміщеного на веб-сайті Верховної Ради України. У відповіді зазначено, що ініціатива закріпити в Кримінальному кодексі України відповідальність за наклеп та образу заслуговує на підтримку. Разом з тим, положення законопроекту</p>

потребують суттєвого доопрацювання (Демидова Л.М. та ін.);

- **зауваження та пропозиції** до проекту Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за незаконну забудову прибережних захисних смуг водних об'єктів»(вх. № 184-01-23 від 19.09.2016 р.). У цілому вважаємо, що ініціатива виділити в КК України відповідальність за незаконну забудову прибережних захисних смуг водних об'єктів заслуговує на підтримку. Водночас звернута увага, що певні питання, на які доцільно звернути увагу для покращення якості нової статті, зокрема щодо санкцій (Демидова Л.М. та ін.).

2. Для Міжвідомчого науково-дослідного центру з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України:

- **пропозиції** щодо оновлення Концепції державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю, схваленої Указом Президента України від 21 жовтня 2011 року N 1000/2011, виходячи із сучасних викликів і загроз, зокрема, надані термінологічні уточнення та доповнення тексту нової редакції Концепції (Демидова Л.М. та ін., надіслано вих. б/н. від 29.09.2016 р.).

3. Для НАПрН України:

- **пропозиції** щодо пріоритетних напрямків розвитку правової науки на 2016-2020 рр. (вих. № 32-0102-52 від 19.01.2016). Визначено, що до таких напрямків належать: 1. Генезис правової політики України у сфері забезпечення прав і свобод людини (історико-правові аспекти). 2. Правова політика у сфері забезпечення загальних гарантій прав і свобод людини та громадянина: захист прав і свобод – обов'язок держави; самозахист прав і свобод; судовий захист; міжнародний захист; відшкодування збитків; невід'ємність прав і свобод. 3. Правова політика у сфері забезпечення конституційних гарантій правосуддя: гарантії підсудності; право на юридичну допомогу; презумпція невинуватості; право на перегляд вироку. 4. Адаптація законодавства України у сфері забезпечення прав і свобод людини до вимог законодавства Європейського Союзу. 5. Відповідність основних права і свобод людини та громадянина, що закріплюються у національному законодавстві, за обсягом загально визнаним міжнародно-правовим стандартам.

У відповіді також окреслені правові засоби протидії злочинності: 1. Вдосконалення правового регулювання боротьби зі злочинністю. 2. Забезпечення захисту прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина у кримінальному, кримінально-процесуальному, кримінально-виконавчому праві (теорія та практика). 3. Теоретичні та практичні проблеми протидії злочинам проти основ національної

безпеки України та злочинам проти встановленого порядку несення військової служби (військовим злочинам) в умовах сьогодення. 4. Вдосконалення правових механізмів боротьби з терористичною загрозою в умовах нових викликів. 5. Теоретичне забезпечення вдосконалення національного законодавства в сфері боротьби з корупцією. 6. Теоретико-прикладні питання забезпечення боротьби зі злочинами в сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин їх аналогів та прекурсорів (Л.М. Демидова та ін.);

– **пропозиції** до проекту нової редакції Статуту НАПрН України (вих № 95-01-52 від 17.02.2016). У цілому підтримано нову редакцію Статуту НАПрН. Разом із тим було внесено такі пропозиції:

1) доповнити пункт 5 Загальних положень, де визначені повноваження НАПрН України, нормами в редакції:

– «утворює Державну ключову лабораторію як нову юридичну особу або як об'єднання з університетами та (або) іншими академіями, установами, інститутами на основі договору про спільну наукову діяльність у порядку, визначеному законом»;

– «отримує статус Національного наукового центру як самостійно, так і як об'єднання з університетами та (або) іншими академіями, установами чи інститутами в порядку, визначеному законом».

2) у пунктах 43, 48 розділу «Загальні збори НАПрН України» після слова «делеговані» замість слова «трудовами» записати «науковими» і далі за текстом.

Зазначено, що наведена редакція відповідає положенням Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» від 26.11.2015 р. (Л.М. Демидова та ін.);

– **проект** стратегії щодо основних напрямів розвитку Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В.В. Сташиса НАПрН України на 2016-2020 рр. (вих. № 102-01-52 від 19.02.2016).

У пропозиціях визначено, що основними завданнями є дослідження: проблем кримінально-правової політики в умовах розвитку громадянського суспільства та посилення його впливу на державні рішення; методологічних та теоретичних засад криміналізації діянь, кримінальної відповідальності та інших кримінально-правових наслідків; кримінально-правових засобів захисту прав потерпілих від злочинів із урахуванням міжнародного досвіду забезпечення виконання прав і свобод людини; теоретичних та прикладних проблем кримінально-правової охорони основ національної безпеки України, прав і свобод людини і громадянина, громадської та екологічної безпеки, власності, інтересів правосуддя в умовах

реалізації євроінтеграційного курсу нашої країни; тощо (*Л.М. Демидова та ін.*);

– **пропозиції** до Стратегії розвитку НАПрН України на 2016-2020 роки (вих. № 102-01-52 від 19.02.2016). Визначено напрями кримінально-правових досліджень в рамках пріоритетних напрямів розвитку наук кримінально-правового циклу на 2016 – 2020 роки. До них віднесено: 1. Методологічні засади формування національної кримінально-правової доктрини. 2. Поняття доктрини кримінального права України. 3. Склад злочину як ключовий елемент національної доктрини кримінального права України. 4. Доктрина кримінального права України та кримінально-правова політика: проблеми співвідношення та перспективи розвитку взаємозв'язку. 5. Права та свободи людини і громадянина та їх забезпечення в перспективній доктрині кримінального права України. 6. Поняття та проблеми визначення заходів кримінально-правового характеру.

Наведено положення про розвиток фундаментальних та прикладних наукових досліджень; розвиток зв'язків з органами державної влади та місцевого самоврядування; міжнародне співробітництво; інформаційну політику, видавничу діяльність та просвітницьку роботу; співробітництво Інституту з вищими навчальними закладами; збільшення джерел фінансування наукової діяльності інституту (*Л. М. Демидова та ін.*);

– **пропозиції** до Стратегії розвитку НДІ ВПЗ ім. академіка В.В. Сташиса НАПрН України на 2016-2020 рр. (б/н) містять в собі 7 розділів, які передбачають: пріоритетні напрями розвитку наук кримінально-правового циклу на 2016 – 2020 роки, розвиток фундаментальних та прикладних наукових досліджень, розвиток зв'язків з органами державної влади та місцевого самоврядування, міжнародне співробітництво, інформаційна політика, видавничу діяльність та просвітницьку роботу, співробітництво інституту з вищими навчальними закладами, збільшення джерел фінансування наукової діяльності інституту (*Л. М. Демидова та ін.*);

– **пропозиції та зауваження** до проекту Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення державної атестації наукових установ» (вих. № 238-0102-52 від 21.04. 2016 р.). Запропоновано:

1) у п. 6 проекту Постанови до системи державної атестації віднесені засади функціонування такої системи, які визначаються за пропозиціями Національної ради України з питань розвитку науки і технологій відповідно до пункту 4 частини сьомої статті 20 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Разом з тим у Проекті не визначено, яким чином вони формуються Національною радою України з питань розвитку науки

і технологій, якій установі (організації) надаються та в який термін. Ураховуючи, що засади функціонування системи державної атестації наукових установ є найважливішим питанням, основою проведення таких заходів, у Порядку має бути окремий пункт стосовно Національної ради України з питань розвитку науки і технологій, її завдань та взаємодії з МОН.

Після пункту 15 проект необхідно доповнити проектом новим пунктом за номером 16, у якому визначити завдання Національної ради України з питань розвитку науки і технологій щодо засад функціонування системи державної атестації наукових установ та надання відповідних пропозицій МОН. Далі нумерацію пунктів змінити.

3) у п. 10 Проекту вказується, що «визначення оцінки категорії наукової установи та рейтингової оцінки наукової установи здійснюється з використанням системи критеріїв і показників у порядку, що затверджується МОН». Проте в проекті Постанови відсутнє будь-яке інше згадування про систему критеріїв та показників, зокрема не окреслені принципи, яким вони відповідають, а також хто їх розробляє (визначає, створює). Пропонується в п. 16 Проекту серед до завдань МОН додати: «визначає систему критеріїв та показників, а також порядок їх використання».

4) до п. 13 Проекту, де зазначено, які відомості мають включати інформаційні матеріали для проведення державної атестації наукової установи, пропонується додати або внести зміни:

- до абз. 1 «наукові, науково-технічні кадри (чисельність працівників, які виконують науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи, чисельність докторів наук і кандидатів наук, докторів філософії, молодих вчених), підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації фахівців)» - додати чисельність академіків Національної академії наук та регіональних академій наук;

- до абз. 3 «основні результати наукової і науково-технічної діяльності: кількість захищених дисертацій на здобуття ступенів доктора філософії, доктора наук; статей у наукових періодичних виданнях, у тому числі таких, що включені до міжнародних наукометричних баз» - додати: монографій, посібників, іншої наукової літератури;

- до абз. 6 запропоновано: в формулювання «практичну цінність результатів наукової і науково-технічної діяльності для національної економіки» змінити на «практичну цінність результатів наукової і науково-технічної діяльності для держави»; додати до переліку у цьому пункті кількість актів впровадження; перелік у цьому пункті залишити відкритим;

5) пункт 17 проекту Постанови «Результати державної атестації наукових установ використовуються центральними органами виконавчої влади, Національною академією наук України та

		<p>національними галузевими академіями наук, іншими органами, до сфери управління (відання) яких належать наукові установи, під час» пропонується доповнити такими положеннями: абз. 5 – «розширення структури наукової установи»; абз. 6 – «економічного стимулювання діяльності найбільш рейтингових наукових установ» (Л. М. Демидова та ін.);</p> <p>– <i>пропозиції</i> до розробки проекту рішення спільного засідання президій Національної академії правових наук України, Національної академії медичних наук України та Національної академії педагогічних наук (вих. № 288-01-52 від 27.05. 2016 р.). Наведені такі пропозиції. <i>До констатуючої частини рішення.</i> 1. Підвищена кримінально-правова охорона прав і законних інтересів таких осіб забезпечується за допомогою п. 11) ч. 1 ст. 67 КК України, де серед обставин, що обтяжують покарання, названо: «вчинення злочину з використанням умов воєнного або надзвичайного стану, інших надзвичайних подій». Оскільки воєнний та надзвичайний стани являють собою певні правові режими, які на сьогоднішній час рішенням правомочних суб'єктів не введено, а «інші надзвичайні події» не передбачають обов'язкової наявності таких рішень – є всі підстави вважати проведення антитерористичної операції на Сході України (АТО) надзвичайною подією. Тому вчинення злочинів, у яких потерпілими виступають представники таких соціально вразливих груп населення, як особи, які що знаходяться на тимчасово окупованих територіях та внутрішньо переміщені особи в Україні, можна вважати як «вчинення злочину з використанням інших надзвичайних подій».</p> <p><i>До резолютивної частини рішення.</i> 1. З метою боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом та фінансуванням тероризму, необхідно вирішити питання щодо суб'єктів первісного фінансового моніторингу, які проживають на тимчасово окупованих територіях України та (або) можуть мати інформацію про фінансові операції, що відповідно до закону підлягають фінансовому моніторингу (Л. М. Демидова та ін.).</p>
5.3.	Робота консультантом комітетів Верховної Ради України.	-
5.4.	Робота консультантом інших вищих та державних органів влади	-
6.	Зв'язок з практикою:	
6.1.	Проведення узагальнень практики застосування законодавства та проведення інших соціологічних досліджень	Узагальнено судову практику (2013–2015 рр.) щодо застосування статей 111, 114, 185–194, 257, 258, 258-3 КК України. Результати узагальнення використані в оприлюднених наукових працях і розділах колективної монографії «Актуальні питання

		кримінального законодавства та практики його застосування», що готується до опублікування.
6.2.	Підготовка доповідних записок до судових, правозастосовчих та інших державних органів.	-
6.3.	Участь у розробці проектів постанов Пленуму Верховного Суду України, їх рецензування	-
6.4.	Прочитані лекції практичним працівникам	-
6.5.	Підготовка відповідей на запити органів державної влади, організацій, громадян	<p>За дорученням керівництва Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого, кафедри кримінального права № 1, НАПРН України, НДІ вивчення проблем злочинності ім. академіка В.В. Сташиса НАПРН України:</p> <p>На запит Генеральної прокуратури України:</p> <p>- підготовлена відповідь щодо можливості кваліфікації упушеної вигоди як наслідку складової частини об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 364 КК (істотна шкода чи тяжкі наслідки) (вх. № 125-01-1073 від 09.06.2016 р.) (Демидова Л.М., Кирічко В.М., Гродецький Ю.В.).</p> <p>На запит Слідчого управління Головного управління національної поліції в Харківській області:</p> <p>- підготовлена відповідь із роз'ясненням, чи є предметом злочину, передбаченого ст. 190 КК України, заволодіння правом на користування майном, без отримання можливості розпоряджатися вказаним майном, у разі коли винна особа шляхом обману заволоділа правом на користування (оренду) чужого майна, в результаті чого майно виходить з користування особи, яка законно отримала це право на користування (оренду) (вх. № 125-01-92 від 20.01.2016 р.) (Демидова Л.М.).</p> <p>На запит заступника прокурора Харківської області О. Мельника:</p> <p>- роз'яснення щодо ст. 366-1 КК України в частині кримінально-правових питань (вих. № 32-58 вих-16 від 12.04. 2016 р.). У відповіді зазначено, що за ст. 366¹ КК настає кримінальна відповідальність за подання суб'єктом декларування завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, передбаченої Законом України «Про запобігання корупції», стосовно майна або іншого об'єкта декларування, що має вартість, якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму понад 250 мінімальних заробітних плат. Якщо такі відомості відрізняються від достовірних на суму від 100 до 250 мінімальних заробітних плат, настає адміністративна відповідальність. Кримінально-караним є її умисне неподання суб'єктом декларування</p>

зазначеної декларації. Наведено роз'яснення щодо встановлення обов'язкових ознак злочину, передбачено ст. 366-1 КК (Демидова Л.М.).

На звернення старшого слідчого прокуратури АР Крим Ю. Тринчука:

– роз'яснення щодо ст. 375 КК України (кримінально-правові питання) (вих. 234-01-52 № від 13.04.2016 р.).

На перше питання «Чи є предметом злочину, передбаченого ст. 375 КК України, рішення суду, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції, що не підлягають оскарженню відповідно до ч. 2 ст. 392 КПК України?» надано таку відповідь. Предметом злочину, передбаченого ст. 375 КК України є вирок, рішення, ухвала або постанова, що поставляється суддею (суддями). Визначення таких судових рішень наведено в КПК України. Законодавець у ст. 375 КК України не встановлює обмежень щодо вироку, рішення, ухвали або постанови, як предмету розглядуваного злочину.

На друге питання «Чи вимагається при встановленні в діяння особи ознак складу злочину, передбаченого ст. 375 КК України, щоб судові рішення, у завідомому постановленні якого підозрюється особа, було скасоване чи змінене судом вищого рівня?» науковці сектора зазначили таке. Для визнання судового рішення неправосудним необхідно, щоб його неправосудність була підтверджена вищестоящою судовою інстанцією, адже судові рішення може бути скасоване виключно в порядку, передбаченому процесуальним законом. Якщо ж ідеться про остаточне судові рішення, то про його правосудність чи неправосудність можна говорити лише на підставі встановлених фактів того, що воно було прийнято, скажімо під впливом втручання в діяльність судді (суддів), погрози чи насильства щодо судді (суддів) або у зв'язку з одержанням суддею (суддями) неправомірної вигоди за винесення цього рішення. Остаточними судовими рішеннями є і судові рішення судів першої інстанції, які за законом не підлягають перегляду в апеляційному чи касаційному порядку. Також звернуто увагу на окремі інші особливості кваліфікації злочину, передбаченого ст. 375 КК України (Л. М. Демидова).

За дорученням керівництва НАПрН України:

– роз'яснення щодо складу державної зради в формі надання іноземній державі, іноземній організації або їхнім представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України (ст. 111 КК України) (вих..№ 625-02-25 від 22.09. 2016 р.) (Л. М. Демидова);

	ради, чи входите до складу інших органів місцевого самоврядування	
8.	Участь у конференціях, семінарах (повна назва та дата та місце проведення)	<p>- у теоретичному семінарі при Координаційному бюро з проблем кримінального права відділення кримінально-правових наук НАПрН України, на якому заслуховувалась доповідь В. К. Грищука «Кримінально-правова відповідальність людини» (3 березня 2016 р., м. Харків, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого);</p> <p>- у міжнародній студентській науковій конференція «П'яті Харківські кримінально-правові читання» (12-13 травня 2016 р., м. Харків, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого);</p> <p>- як член оргкомітету прийняла участь в організації та проведенні міжнародної науково-практичної конференції «Соціальна функція кримінального права: проблеми наукового забезпечення, законотворення та правозастосування» (12-13 жовтня 2016 р., м. Харків, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, НДІ вивчення проблем злочинності ім. академіка В.В. Сташиса НАПрН України, ГО «Всеукраїнська асоціація кримінального права»);</p> <p>- у міжвідомчому науково-практичному семінарі «Боротьба з організованою злочинністю: актуальні проблеми та шляхи вирішення в умовах реформування правоохоронних органів» (10 червня 2016 р., м. Київ, Міжвідомчий науково-дослідний центр з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України);</p> <p>- у міжнародній науково-практичній конференції «Протидія терористичній діяльності: міжнародний досвід і його актуальність для України» (30 вересня 2016р., м. Київ, Генеральна прокуратура України, Національна академія прокуратури України, ГО «Всеукраїнська асоціація кримінального права».</p>
9.	Видавнича діяльність (монографії, статті, навчальні посібники, тези та ін.) дати перелік надрукованих у 2016 р. робіт та їх обсяг.	<p>Оприлюднено 8 наукових праць, обсяг – 4, 0 д.а.:</p> <p>- Демидова Л.М. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом: проблеми кваліфікації в умовах боротьби з корупцією / Л.М. Демидова / Наук. вісн. Херсонського держ. ун-ту. Серія «Юридичні науки». – 2016. – Вип. 4. – С. 57–60 (0, 7 д.а.);</p> <p>- Демидова Л.М. Питання спеціальної конфіскації майна третіх осіб / Л.М. Демидова / Порівняльно-аналітичне право: елект. наук. вид. / гол. ред. Ю.М. Бисяга. – Ужгород: ДВНЗ «Ужгородський нац. ун-т». – 2016. – № 3. – С. 174–176 (0, 7 д.а.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: //</p>

		<p>http://pap.in.ua/3_2016/51.pdf – Заголовок з екрана;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Демидова Л.М. Проблеми кваліфікації фінансування тероризму / Л.М. Демидова / Питання боротьби зі злочинністю: зб. наук. пр. / редкол.: В. І. Борисов та ін. – Х. : Право, 2016. – Вип. 31. – С. 84–98 (0,8 д.а.); - Demidova L.M. The concept of criminal organization / L.M. Demidova // Pravna veda a vyzvy modernych europskych integracnych procesov : zbornik prispevkov z medzinarodnej vedeckej konfeence : 27-28 novembra 2015 / Sefredaktor : doc. JUDr. Julius Rovas. CSc. – Bratislava : Paneuropska vysoka skola, 2015. – P. 187–190 (0,5 д.а.) (не вийшло до звіту за 2015 р.); - Демидова Л.М. Проблема відповідальності за фінансування тероризму, вчиненого стійкими злочинними об'єднаннями / Л.М. Демидова // Боротьба з організованою злочинністю: актуальні проблеми та шляхи вирішення в умовах реформування правоохоронних органів: зб. матер. міжвідом. наук.-практ. семінар., Київ, 10 червня 2016. – Київ: Міжвід. наук.-досл. центр з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України, 2016. – С. 61–62 (0, 2 д.а.); - Демидова Л. Фінансування тероризму: проблеми законодавства та правозастосування / Л. Демидова // Протидія терористичній діяльності: міжнародний досвід і його актуальність для України: матер. міжнар. наук.-практ. конф., Київ, 30 вересня 2016 р. – К.: Нац. акад. прокуратури України, 2016. – С. 92-94 (0, 3 д.а.); - Демидова Л.М. Регламентация та застосування спеціальної конфіскації майна третіх осіб як прояви соціальної функції кримінального права / Л.М. Демидова // Соціальна функція кримінального права: проблеми наукового забезпечення, законотворення та правозастосування: матер. міжнар. наук.-практ. конф., Харків, 12–13 жовт. 2016 р. /редкол.: В.Я. Тацій (голов. ред.), В.І. Борисов (заст. гол. ред.) та ін. – Х.: Право. 2016. – С. 259–263 (0, 3 д.а.); - Демидова Л.М. Тацій Василь Якович. Слово про Вчителя з великої літери / Л.М. Демидова / Шлях у науку: розповідь про вчителя [уклад.: С.Ф. Денисов, Т.А. Денисова, О.П. Рябчинська; відп. ред. Денисова Т.А.]. – Запоріжжя: Просвіта, 2016. – С. 58–61 (0, 5 д.а.).
9.1.	Вказати публікації, з зазначенням вихідних даних, у наукометричних базах даних <i>Scopus</i> , <i>PINЦ</i> , <i>Index Copernicus</i> та інш.	-
10.	Чи являєтесь членом редакційної колегії якого-небудь видання	<p>Член редакційної колегії:</p> <ul style="list-style-type: none"> - наукового фахового видання: Питання боротьби зі злочинністю: зб. наук. праць НДІ вивчення проблем злочинності ім. акад. В.В. Сташиса НАПрН України / редкол. : В. І. Борисов та ін.;

		<p>- наукового фахового видання: Вісник Національної академії правових наук України: зб. наук. праць НАПрН України / редкол. В.Я. Тацій (гол. наук. ради), О.А. Петришин (голова ред. кол.) та ін.;</p> <p>- збірника матеріалів міжнародної науково-практичної конференції «Соціальна функція кримінального права: проблеми наукового забезпечення, законотворення та правозастосування», м. Харків, 12-13 жовтня 2016 р., м. Харків / редкол. : В. Я. Тацій (голов. ред.), В. І. Борисов (заст. голов. ред.) та ін. – Х.: Право, 2016. – 564 с.</p>
11.	Вказати членом якої спеціалізованої вченої ради ви є	-
12.	Опонентом яких дисертаційних захистів були	-
13.	Підготовка відгуків на автореферати. (окремо докторські та кандидатські)	<p><i>Підготовлено відгуки на автореферати дисертацій здобувачів наукового ступеня:</i></p> <p><i>доктора юридичних наук:</i></p> <p>- Леоненко Тетяни Євгенівни «Злочинність на релігійному ґрунті: феномен, детермінація, запобігання»;</p> <p>- Бандурки Ірини Олександрівни «Кримінально-правовий захист дитинства України»;</p> <p><i>кандидата юридичних наук:</i></p> <p>- Ральченка Ігора Миколайовича «Кримінальна відповідальність за злочини проти осіб та установ, що мають міжнародний захист (ст. 444 КК України)»;</p> <p>- Гайворонського Олександра Юрійовича «Предмет злочинного впливу у злочинах проти основ національної безпеки України, досудове розслідування яких віднесено до підслідності слідчих органів безпеки»;</p> <p>- Воскресенської Ірини Владиславівни «Кримінально-правова характеристика примушування до вступу в статевий зв'язок (ст. 154 КК України)»;</p> <p>- Лісіціній Юлії Олександрівни «Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини та насильницьке донорство: кримінально-правова та кримінологічна характеристика».</p>
14.	Чи були у звітному році лауреатом\стипендіатом	-
15.	Співробітництво з закордонними організаціями	- Проводяться переговори з іноземними організаціями Польщі, Латвії, Литви щодо спільної участі в Рамковій програмі Європейського Союзу з досліджень та інновацій «Горизонт – 2020».
16.	Участь у наукових заходах спільних	-

	облдержадміністрацією	
17.	Участь у наукових дослідженнях Науково-дослідного інституту правознавства та Науково-дослідного сектору.	-
18.	Які відзнаки чи нагороди отримали у звітному році.	-
19.	Науково-дослідна робота зі студентами (гурток, кількість студентів у гуртку, кількість наукових статей та тез, надрукованих студентами самостійно або у співавторстві з викладачем, участь у конференціях)	- Здійснюю наукове керівництво студентським гуртком з кримінального права (кількість учасників – 43 студента; оприлюднено 8 тез наукових доповідей членів гуртка, які прийняли участь у 2 конференціях).
20.	Інше	- Член ГО «Всеукраїнська асоціація кримінального права», голова Харківського обласного осередку. - Голов. наук. співробітник–керівник наукових робіт НДІ вивчення проблем злочинності ім. акад. В.В. Сташиса НАПрН України (за сумісництвом). - Член Вченої Ради НДІ вивчення проблем злочинності ім. акад. В.В. Сташиса НАПрН України. - Здійснюю наукове керівництво підготовкою 3 аспірантів у НДІ вивчення проблем злочинності ім. акад. В.В. Сташиса НАПрН України.

Звіт обговорено та затверджено на засіданні кафедри (протокол №___ від _____ 2016 р.).